

Poos, 2^e jaargang nummer 2.

VOORWOORD.

Een stap in de goede richting.

De laatste jaren staan de kostschool, het internaat, ook het seminarie als internaat voor de priesteropleiding en het juvenaat als internaat voor de broederopleiding, in katholiek Nederland volop in de belangstelling. Men zou zich daarover kunnen verheugen; er bestaat immers een oud gezegde: "Het bezit van kennis geeft twee voordelen; men oordeelt minder, en men oordeelt beter." (J.A. de Moncrif, 1687-1770)

In feite echter verwekt deze belangstelling nogal wat onrust. Er wordt te vaak veroordeeld, en worden bezwaren, die deze vorm van opvoeden met zich meebrengt, te zwaar onderstreept, terwijl kenners van de huidige internaatsopvoeding in de geschriften de hedendaagse internaten nauwelijks herkennen. Misschien moet men daarvoor 20 of 30 jaar terug in de geschiedenis. Ik ben er dan ook van overtuigd, dat vele ouders van onze jongens niet altijd zo gelukkig zijn met deze belangstelling.

De veelvuldige bezoeken van ouders aan Sparren-

Moderator is pater P. Simons.

In de redactie van dit nummer zitten Arie van de Arend, H. Lootens, T. Steens, G. de vries en A. Wolf. De redactie wisselde in de loop van de tijd, maar vaste namen waren A. Wolf, H. Beljon, A. van de Arend, F. Jansen en T. Steens. Het typewerk werd gedaan door Zr. Marie-Therèse. De tekeningen in het blad werden verzorgd door J. Larsen en G. van Beers.

Vanaf 1970 heet het blad ineens Wiek-Poos. Een fusie? Onder die naam verschenen vier nummers.

Poos verscheen als tegenhanger van Wiek in 1966. Het voorwoord in het eerste nummer was van Ben Holla. In het blad werd benadrukt dat het niet was bedoeld om Wiek over de kop te laten gaan.

De inhoud was duidelijk meer diepgravend dan die van Wiek. In elk nummer werd (een artikel uit) de recentste Wiek becommentarieerd. Onderwerpen waarover essay-achtige stukken in Poos stonden waren bijvoorbeeld een beschouwing van vijf pagina's over de poëzie van Neeltje Maria Min, artikelen die werden overgenomen uit kranten, recensies van boeken (over Strawinsky, Bergman enzovoort), Schiphol, de staat Israël, Cassius Clay enzovoort. Bijgaande artikelen staan in het blad van december 1967.

daal, de soms diepgaande gesprekken over het leven en werken van de jongens in onze gemeenschap zijn dan ook gelukkig van een andere kleur, al dragen zij in zich toch wel iets van een zoeken naar het juiste antwoord op de gelanceerde bezwaren. Ook zij wensen niets liever dan zich verantwoord te weten over de opvoeding, die zij hun zoon laten genieten.

Deze vragen en wensen liggen als het ware ondergedompeld in de gezellige sfeer van de zondagmiddagbezoeken en in de belangstelling, die van hen uitgaat naar alles, wat zich op Sparrendaal afspeelt.

De studieresultaten, de mogelijkheden voor een jongen om uit te groeien tot een evenwichtig mens, de ontwikkeling van zijn neiging om priester-missionaris te worden tot een echte roeping, de ups en downs bij die vrije keuze, ziedaar de grote punten, die onder een of andere vorm in de gesprekken op de voorgrond komen.

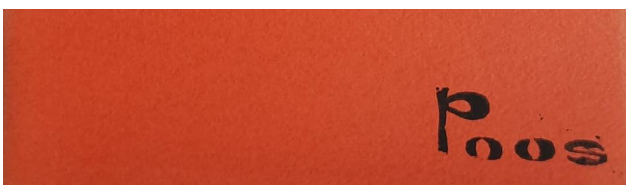
Er is natuurlijk nog veel meer; het is niet altijd even ernstig; een voetbalwedstrijd en een verkennerskamp kunnen even goed de tongen losmaken, vooral omdat de koffie bruin is en de recreatiezaal uitnodigt tot een gezellig praatje.

Daarbij kennen we gelukkig nog de speciale oudermiddagen, telkens na het uitkomen van de rapporten vastgesteld voor de ouders van bepaalde leefgroepen in ons internaat.

Dan zijn de verschillende paters, die les geven aan die jongens bereid om de kansen voor die jongen te bespreken; dan zijn ook de speciale begeleiders in de opvoeding gemakkelijk bereikbaar. Men kan ook beter tot een echt gesprek komen, want moeder heeft dan het kleine zusje of broertje van haar grote zoon voor die middag zoveel mogelijk aan anderen toevertrouwd. En toch.... het blijft voor vele ouders moeilijk om het geheel van het internaatsleven te overzien, om alles te begrijpen en aan te voelen, waarover zoonlief schrijft of spreekt. Zij zijn niet louter toeschouwers van ons, maar onze steun en stut, met wie wij op de eerste plaats samenwerken en samen denken, mogelijk in deze tijd ook samen experimenteren.

Hiervoor is noodzakelijk, dat zij kunnen beschikken

* 2 *

over een goede informatie, dat zij weten, tegen welke achtergrond Sparrendaal leeft en werkt. Met een dergelijke kennis verrijkt, tegen deze achtergrond zien zij dan het leven hier duidelijker, kunnen zij oordelen en oordelen zij beter.

Door zeer toevallige omstandigheden is dit ideaal werkelijkheid aan het worden. Het is nu ongeveer één jaar geleden dat een tweede internaatskrant het levenslicht zag. Terwijl de redactie van "WIEK" (wij in eigen krant) reeds 5 jaar iedere jongen uitnodigt zijn schrijverstalent te openbaren in proza of poëzie en met de publikatie daarvan zeer verdienstelijk werk verricht, wilde "POOS" de Sparrendalers op de hoogte houden van interessante weetjes en gebeurtenissen op allerlei gebied, die in het gewone dagelijkse leven zo gemakkelijk in de vergetelheid geraken.

Dit initiatief, aanvankelijk gezien als concurrentie van "WIEK", is echter zodanig gericht, dat de doelstellingen van beide bladen zuiver worden gesteld.

Over dit initiatief is verder gedacht, en wel in het kader van de samenwerking van de ouders met de paters-begeleiders op Sparrendaal. "POOS" gaat van nu af aan de achtergrond-informatie over Sparrendaal verzorgen voor belangstellende ouders.

Uit de historie van Sparrendaal is ons een eerdere poging in deze richting bekend. Vaders en moeders lieten in die tijd hun werkzaamheden even voor wat ze waren, wanneer dit Contactblad uit de brievenbus werd gehaald. Vele ouders hielden het voor zeer waardevol, vooral omdat het blad probeerde objectief te zijn.

Ik hoop van harte dat "POOS" aan onze verwachtingen zal voldoen. Het is een poging waard en ik ben benieuwd naar de reacties van de ouders.

Ik stel me voor dat, wanneer U "POOS" ontvangt, Sparrendaal voor U begint te leven. U grijpt dan plotseling naar Uw pen, om opheldering te vragen, of Uw visie te geven.

Maak van Uw hart geen moordkuil, schrijf wat U er over denkt. Ik hoop, dat Uw zoon, die natuurlijk het eerst de ouderrubriek leest, trots op U kan zijn en in Uw visie een stimulans vindt, om beter Sparrendaler te zijn.

Mag ik U dan allen verwelkomen als toekomstige lezers en correspondenten. We gaan van start; wat er uit dit initiatief groeit ligt in de vage toekomst. Maar wanneer wij allen ons beste beentje voor zetten, dan biedt deze start perspectief op een vruchtbare samenwerking.

Aan de redactie nog een goede raad: "Het papier is geduldig, maar de lezer niet" en: "je pen is de tong van je geest".

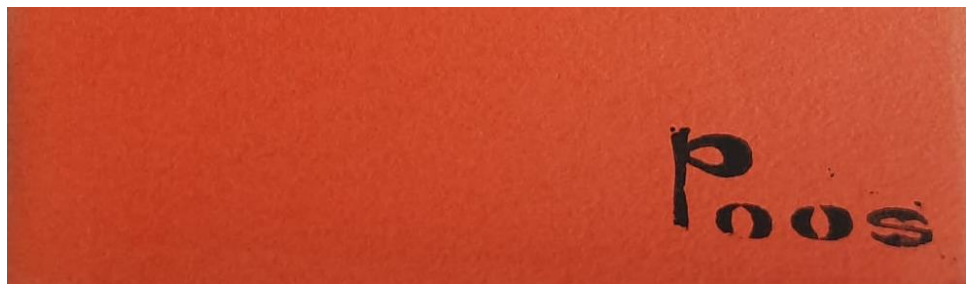
J.E. Verdurmen, rector

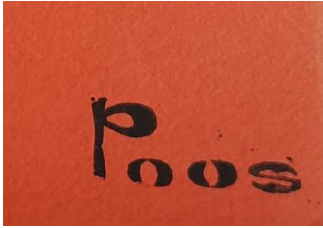

POOS IN POLEMIEK

Hier is Poos. Hij lag bij U in de brievenbus en nu leest U hem. Diep is erover nagedacht. Veel is er over vergaderd. Toen nam de redactie de gewichtige beslissing: het blad Poos, dat een informatieblad voor de jongens was, zou een contactblad tussen Sparrendaal en de ouders van haar interne leerlingen worden. Maar waarom ging de Poos-redactie een andere koers varen? Waarom bleef Poos geen informatieblad voor de jongens? Wij dachten, dat het U wel interesseerde om een antwoord op deze vragen te krijgen.

Geachte ouders, U kende ongetwijfeld al eerder het bestaan van Poos. Misschien zult U er ooit een gelezen hebben; zo niet dan zult U er wellicht ooit iets van gehoord hebben van Uw zoon. Zo zult U ook wel van het bestaan van Wiek iets weten: een krant, die in oktober jl. haar vijfjarig bestaan vierde. Deze krant is een aansporing voor al onze jongens om hun literaire kwaliteiten te tonen: een krant met een goede doelstelling. Welnu, daarnaast stond Poos, zij bracht de interne jongeren informatie op uiteenlopend gebied: een krant met een betwistbare doelstelling. Er waren dus twee kranten en de Sparrendaalse geleerden verdeelden zich. Aan de zijde van Wiek schaarde zich een groep en ook had Poos geen gebrek aan trouwe lezers. Onder hen werd gestreden. Fel werd er gepolemiseerd. In de oude Pozen en Wieken vindt U wellicht een of ander stukje dat respectievelijk de Wiek of Poos afbrak en met de grond gelijkmaakte. Hoewel het interessant en soms komisch was, ontbrak de bittere ernst er toch niet aan. Daarom was het te voorzien, dat één van hen in de toekomst het bijltje erbij neer zou moeten leggen. "Dat moeten we voorkomen", zeiden beide redacties. Er werd naar een oplossing gezocht. Het voorstel, om er één krant van te maken werd van de hand gewezen. Toen opperde pater Simons een suggestie, waardoor er voor de perswereld op Sparrendaal een andere toekomst open lag.

De suggestie was, om Poos tot een contactblad te maken. En de poos-redactie waagde de stap.

Een voorname, zo niet de voornaamste reden is, dat een contactblad veel nut kan hebben. Er zijn ouders die veel op Sparrendaal komen, maar er zijn er ook, die, omdat zij bijvoorbeeld te ver weg wonen, het seminarie zelden een bezoek brengen. Vooral voor deze laatsten kan een contactblad bijzonder welkom zijn. Wij hopen, dat U er ook zo over denkt en dat U geen spijt zult krijgen indien U een abonnement neemt.

Natuurlijk zijn wij nog niet volmaakt; maar daar zullen we wel naar streven. Wij hopen daarbij op Uw medewerking te mogen rekenen. Hoe kunt U ons die het beste geven? Dat kunt U, door ons te schrijven, hoe U over Poos denkt, of U het een geslaagd blad vindt. Indien U het slecht vindt, zouden wij graag willen weten waarom en een tip is altijd welkom. Uw reacties kunnen wij dan plaatsen in deze rubriek: "Poos in polemiekt".

In deze rubriek hoeft er niet alleen over Poos gepraat te worden. Als er ouders zijn, die een vraag hebben over Sparrendaal, dan raden wij hen aan deze op te sturen naar ons en wij zullen er, zover onze competentie reikt, gaarne antwoord op geven. Hebt U een voorstel? Schrijft U gerust. U kunt het meegeven aan Uw zoon of wanneer U liever via de post werkt adresseert U dan:

"Aan redactie Poos. Sparrendaal, Vught"

Aangezien Poos nog helemaal vreemd voor U is, geven wij een nadere toelichting over de artikeltjes, die er in Poos te vinden zijn. U vindt er een rubriek over de geschiedenis van Sparrendaal. Van de vele organisaties, die er op Sparrendaal zijn, zal er in iedere Poos één besproken en uitvoerig behandeld worden. In onze ook steeds terugkerende rubriek "Spotlight" wordt telkens iets belicht, wat iemand die Sparrendaal bezoekt, in het oog valt. Er is ook een "Kroniek", waarin alle belangrijke gebeurtenissen, die het afgelopen trimester kenmerkten, even besproken worden. En dan zult U in Poos steeds een interview vinden. Voor de

puzzelminnende ouders is er een puzzelhoekje achter in ons blad. In "pennevruchten" worden er gedichten en prozastukken geplaatst die door de jongens zelf geproduceerd zijn. Het verheugde ons zeer, dat de "WIEK" zich bereid verklaarde stukken uit oude Wieks te leveren, zodat U ook een indruk krijgt van hetgeen enkele jaren terug op dit gebied te Sparrendaal gepresteerd werd. En dan is er natuurlijk nog "Poos in polemiekt" waarvan de inhoud voortaan voor een groot deel door uzelf gebracht zal worden.

Wij wensen U een zalig Kerstfeest.

Misschien denkt U: "Kerstmis valt precies in de kerstvakantie, dus zullen ze op Sparrendaal wel geen Kerstfeest vieren". Toch wordt er op Sparrendaal wel aandacht aan Kerstmis geschonken. Men is er eind december in een kerstfeest. In de kapelhal staat een kerststal, die geboetseerd is door pater Boumans. De beelden geven in de ruw-eikehouten stal met sparretjes er boven een apart effect. Zoals ieder jaar wordt er ook nu een kerstavond gehouden. Deze kerstviering is tegelijk een mooie afsluiting van het eerste trimester.

Wij wensen U ook een zalig Nieuwjaar.

Een nieuw jaar is altijd welkom en ziet men meestal hoopvol tegemoet. Wat zal 1968 ons brengen? Wat zal 1968 POOS brengen?

Laten we voor allen het beste hopen.

A.W.

KRONIEK

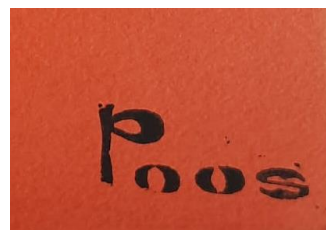
In het woordenboek staat dat "Kroniek" betekent: verhaal dat op zich zelf staande feiten vermeldt in chronologische orde. Deze uitleg komt geheel overeen met de bedoeling van onze rubriek "Kroniek", namelijk: het weergeven van op zich zelf staande gebeurtenissen op Sparrendaal in chronologische orde. Nu uitgelegd is hoe de naam van deze rubriek past bij datgene, wat er in komt te staan, zullen we direct maar beginnen met het verslag van het afgelopen trimester.

De jongens van klas 2 tot en met zes kwamen op 24 augustus weer binnen de contreien van Sparrendaal na een langdurige zomervakantie van wel negen weken. Het was fijn weer bij elkaar te zijn, alleen de doubleurs zaten er wat teleurgesteld bij, want zij moesten zich weer aan heel andere jongens aanpassen.

De volgende dag, de eerste dag van het schooljaar, werden er niet veel andere dingen gedaan dan studieboeken afhalen en vakantieherinneringen ophalen of kaarten of voetballen, maar zaterdag begon de "ellende", al waren het nog maar vier lessen.

Zondags kwamen de eerste-klassers binnendruppelen. Voor de ouderen is dat altijd een leuk spektakel, want iedere nieuweling wordt naar zijn naam gevraagd en naar de plaats waar hij vandaan komt enz. enz., waarbij deze jongens vaak niet weten hoe ze het hebben.

De eerste weken was het nog een beetje inwerken. De eerste klas kreeg les in studeren en moest voorlopig nog maar twee uur per dag naar de studie. 's Middags werd er dan door hen een spel gehouden in ons grote bos of ze kregen 's avonds een lezing van pater prefect over de regels, die op Sparrendaal gelden en in acht genomen moeten worden. De hogere klassen moesten echter meteen al flink aan de slag, om alle in de vakantie verloren kennis weer op te nemen, want ze waren nog geen week op school of er hing al weer een proefwerklijst met 20 tot 30 repetities. De eerste- en tweede-klassers hebben nog geen privileges. De derde-

en vierde-klassers mogen één à twee keer in de week televisie kijken en alle dagen tot 9.45u. het licht aanhebben op de slaapzaal. Vijf en zes kunnen alle avonden televisiekijken of, als zij mogen, naar de schouwburg of bioscoop. Tevens organiseren zij bijna alles op Sparrendaal wat er te organiseren valt.

In september werden er enkele sportmiddagen gehouden. Daarbij werd voor het eerst gebruik gemaakt van onze nieuwe sprintbanen naast het eerste nieuwe voetbalveld en de banen voor langere afstanden om dat veld heen.

8 Oktober vierde het andere blad van Sparrendaal, Wiek, haar eerste lustrum. Alle verenigingen en clubs van Sparrendaal waren uitgenodigd op de receptie, alsmede de fraters van Nijmegen, waaronder zich enkele oprichters van dit blad bevonden. 's Middags was er een voetbalwedstrijd van Wiek tegen de fraters, die eindigde in een gelijk spel. Alle spelers kwamen in de koddigste kleding die ze konden vinden het veld op. 's Avonds was er een gezellig samenzijn van vijf en zes met de fraters.

Als we nu verder kijken dan zien we, dat op 21 oktober een schaakwedstrijd gespeeld werd tussen externen en internen, die eindigde in een overwinning voor Sparrendaal van 11-9. Daarbij kwam tot uiting, dat in de eerste klas veel schaaktalent aanwezig is.

En wat krijgen we nu? Natuurlijk voetballen, want dit is verreweg de meest beoefende sport hier ten huize. Op 25 oktober speelde Sparrendaal namelijk tegen Beekvliet, een klein-seminarie in de buurt van St. Michelsgestel, met drie teams. Het eerste team, 16 jaar en ouder, verloor met twee-drie, het tweede, 14 en 15 jaar, met twee-vijf en het derde, dertien jaar en jonger, met twee-vier.

Intmiddels was de eigen voetbalcompetitie begonnen met zes ploegen uit klas 1, 2, en 3.

Al is voetbal zeer geliefd, het volleybal komt ook sterk opzetten en telt steeds meer beoefenaars. Tussendoor mag wel even gezegd worden dat onze sportpater dit jaar pater Meijers is geworden, die veel hart voor de zaak heeft.

Nu zijn we toe aan de herfstvakantie, die van 28

oktober tot en met 5 november duurde. Na de vakantie was er een halve maand geen grote gebeurtenis te bespeuren, maar op 21 november gingen klas 5 en 6 van de school naar een toneelstuk in Tilburg, dat in het engels opgevoerd werd. Een goed stuk was het met sommige ietwat overdreven spelende acteurs, maar "The birthday party" van Herald Pinter werd gespeeld in een geweldig decor.

Op 22 november werd er gevoetbald door het Sparrendaals elftal tegen het st.Janslyceum uit 's-Hertogenbosch. Deze wedstrijd resulteerde in een fikse nederlaag van Sparrendaal: 2-7. Dit kwam vooral door de betere balbeheersing en conditie van onze tegenstanders. Zij wisten elkaar ook veel beter te staan. We hebben nu dan ook gemerkt, dat onze jongens het niet zonder training kunnen stellen. Maar ja, de tijd is er ook niet altijd voor aanwezig.

En dan komen we nu aan de grote feestdag, 25 november, waarop pater van Maasakkers zijn 25-jarig jubileum als priester vierde voor de school en voor Sparrendaal in het bijzonder. Eigenlijk was hij in de zomervakantie al 25 jaar in deze hoedanigheid. Sparrendaal had op deze dag het jaarlijks terugkerende refferfeest, waarbij iedereen vooral aan eten dacht. Voor de school was het ook een drukke dag. Om half 10 's morgens werd er een plechtige H.Mis opgedragen door de jubilaris en nog zes collega's van de school. Daarna tegen 11 uur traden een elftal van de leraren en een van de leerlingen in het veld, om tegen elkaar te voetballen. Het was een aardige wedstrijd, waarbij vooral toch de sterkte van het lerarenteam opviel (en de zwakte van de leerlingen), maar desalniettemin werd deze match toch gewonnen door de leerlingen, nl. met 4-3.

's Middags was er een receptie voor de ouders van de externe leerlingen en werd er een rijkcompetitie gespeeld alsmede een volleybalwedstrijd tussen Steffenberg en Sparrendaal, die gewonnen werd door de Steffenbergers met 5-0. De winnaar van de rijkcompetitie was de Sparrendaler Kees Kemp. 's Avonds vuurde een drietal jongens vragen af op vijfenveertig groepjes van leerlingen uit klas 1, 2, en 3 in een Kwis.

De dag daarop was het voor de jongens van klas

Zodra dat afgelopen was ging het Kot zijn eigen surprise-avond vieren. Dat er flink gelachen is kunt U best begrijpen. De gekste cadeau's werden nl. tevoorschijn gehaald. De volgende dag ging heel Sparrendaal voor een paar dagen op vakantie.

Op 9 december was het dan zover, dat, na maandenlang gerepeteerd te hebben, het toneelstuk "De Egyptische meesterdief" opgevoerd kon worden door klas vier. Het is een oud verhaal van Herodotus, waarin hij vertelt over een oude bouwheer van een schathuis. Hij vertelt zijn zoons bij wijze van erfenis hoe hij bij de bouw van het schathuis voor zijn zoons een achterdeurtje (een steen in de achterwand) heeft opengelaten, waardoor zij op slinkse wijze een gedeelte der schatten kunnen stelen. De Farao had intussen achterhaald, dat er gestolen werd. Hij zette daarom voetangels en klemmen in het schathuis. Toen dan ook de zoons kwamen opdagen raakte één van hen een klem.

vijf en zes de tijd om eens naar het Mgr.Hammerhuis in Nijmegen tegaan. Daar ontmoetten ze natuurlijk weer veel oude bekenden van Sparrendaal. Na een middag en een halve avond volgekletst te hebben, stapten ze om half tien weer in de bus met bestemming Sparrendaal.

Intussen waren door klas vier voorbereidingen getroffen, om de traditionele anti-Kot-actie rond de tijd van Sinterklaas op touw te zetten. Klas vijf en zes worden aangeduid met de naam, Kot, maar niemand weet precies wat dat eigenlijk betekent. Het begon met het wegstapen van de radio uit het kot-heiligdom, die de kotleden overigens na een paar ogenblikken weer terugvonden. Daarna werden de kranten dichtgeplakt met plakkertjes waarop antikot stond en op dinsdag 27 november, toen het Kot aan het wandelen was, kwam heel Sparrendaal er achteraan met gejoel en anti-kot geroep, dat direct beantwoord werd door het Kot met sinterklaasliedjes. Degene, die het meeste plezier aan die actie beleeft, is nog wel het Kot zelf.

Vervolgens nog een hoogtepunt: het Sinterklaasfeest zelf. Op vrijdag 1 december ter derde ure namiddag gingen de Sint en zijn Pieten van Sparrendaal op huisbezoek bij vijf zieke mensen in Helvoirt, die een fruitschaal aangeboden kregen. 's-Avonds om 7 uur begon het spektakel voor de jongens van Sparrendaal zelf. Toen kwamen twee afgezanten van de Sint uit Spanje de studiezaal oprennen om klas 1, 2 en 3 wat voor te warmen. Zij brachten hen toen naar oud-Sparrendaal, waar juist de Sint in een auto aan kwam rijden, geflankeerd door de zwarte Pieten, die er met de roe flink op lossloegen. Het ging toen massaal de richting uit van de toneelzaal, waar de Sint het een en ander zou zeggen. Daar moesten dan enkele jongens op het matje verschijnen, wegens enkele vergrijpen, die ze begaan hadden. Er moest er zelfs één de zak in, maar werd er toch na een uur weer uitgelaten. Zoals elk jaar kwamen ook de jongens aan de beurt, die niets op hun geweten hadden. Zij kregen dikwijls nog iets mee ook.

Opdat de Farao hem niet zou herkennen gaf hij zijn broer opdracht, hem het hoofd af te hakken. De ander weet met zijn sluwheid steeds weer aan de greep van de Farao te ontsnappen. Het eind van het stuk is, dat de Farao hem zo knap en slim vindt, dat hij met zijn dochter mag trouwen.

Het decor was aardig in elkaar gezet en het stuk werd vlot en bijzonder leuk gespeeld. De personages waren ook goed gekozen. Het geheel zag er fleurig uit met zelfgemaakte kostuums.

Verder kunnen de voetbalwedstrijden vermeld worden, die in de loop van het trimester tegen de externen en Steffenberg gespeeld zijn. Tegen de externen werd het 7-2 en 9-3 voor Sparrendaal en tegen Steffenberg 2-2 en 10-2 voor Sparrendaal.

En dan zullen we tot slot maar weer afwachten wat het volgende trimester aan gebeurtenissen zal brengen!!!

A.v.d.A.

